ᲛᲝᲬᲘᲜᲐᲕᲔᲗᲐ ᲛᲘᲡᲐᲠᲓᲔᲑᲐᲠ

ᲞᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲣᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ — ᲝᲠᲒᲐᲜ ᲪᲙ ᲙᲞ ᲒᲠᲣᲖᲘᲜ, ᲕᲔᲠᲮᲝᲕᲜᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

№ 207 (19849) ◆ ᲙᲕᲘᲠᲐ, 8 ᲡᲔᲥᲢᲔᲛᲑᲔᲠᲘ, 1985 ᲬᲚᲘ. ◆ ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.

20 ᲬᲚᲘᲡ თბილისის ჩარხსაშენებელი საწარმოო გაერთიანების ს. კიროვის სახელობის მეთაური ჭარხლის სპეციალური ჩარხების საამწყობო საამქროში შრომობს ამწყობ ზეინკალთა ბრიგადის ბრიგადირი, სკკპ წევრი ვლადიმერ ტურანოსოვი, რომელმაც ამ ხნის მანძილზე ბევრ ახალგაზრდა მუშას მისცა ცხოვრების საგზური. მათი უმრავლესობა თავისი საქმის სპეციალისტი გახდა.

ᲬᲣᲠᲐᲗᲝᲡᲢᲘ: ამწყობი ზეინკალი სულაკო ავლოხოვი ეთათბირება თავის დამრიგებელს ვლადიმერ ტურანოსოვს.

Ш. ᲙᲠᲘᲜᲘᲪᲙᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝ.

ᲓᲐᲡᲐᲕᲚᲔᲗ ᲪᲘᲛᲒᲘᲠᲘᲡ ᲙᲝᲛᲞᲚᲔᲥᲡᲘᲡ ᲒᲐᲜᲕᲘᲗᲐᲠᲔᲑᲐ ᲡᲐᲔᲠᲗᲝ-ᲡᲐᲮᲐᲚᲮᲝ ᲡᲐᲥᲛᲔ

Մ. Ս. ᲒᲝᲠᲑᲐᲩᲝᲕᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲡᲕᲚᲐ

ᲢᲘᲣᲛᲔᲜᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲢᲝᲛᲡᲙᲘᲡ ᲝᲚᲥᲔᲑᲘᲡ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚ-ᲡᲐᲛᲔᲣᲠᲜᲔᲝ ᲐᲥᲢᲘᲕᲘᲡ ᲗᲐᲗᲑᲘᲠᲖᲔ 1985 ᲬᲚᲘᲡ 6 ᲡᲔᲥᲢᲔᲛᲑᲔᲠᲡ

ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ცენტრალური კომიტეტის სახელით მ. ს. გორბაჩოვი მხურვალედ და გულთადად მიესალმა მენავთობეებსა და გაზის მრეწველობის მუშაკებს, გეოლოგებსა და მშენებლებს, ტრანსპორტის მუშაკებსა და ენერგეტიკოსებს, მეცნიერებს — ყველას, ვინც თავისი თავდადებული მუშაობით, ნებისყოფით, ენერგიით სიცოცხლე შთაბერა ოდესღაც მიყრუებულ სივრცეებს, შექმნა აქ ქვეყნის მთავარი სათბობ-ენერგეტიკული ბაზა.

სტუმრთა ხალხისათვის ტიუმენი, თქვა მან, ასოთასობით მუშის, სპეციალისტის შრომითი გმირობის სიმბოლო გახდა. მის წიაღში მოპოვებული ნავთობი და გაზი ათასობით კილომეტრის გავლით მივიდა ჩვენი ქვეყნის ყველაზე დაშორებულ კუთხეებში და მისი ეკონომიკური და თავდაცვითი ძალიერების შემდგომი ზრდის საიმედო საფუძველი გახდა.

საბჭოთა ადამიანები, პარტია ამაყობენ თქვენი პატრიოტული საქმეებით, ამხანაგო ციმბირელებო!

ნავთობისა და გაზის მომპოვებელი მრეწველობა ჩვენი ეკონომიკის საბაზო დარგია, ხოლო დასავლეთ ციმბირის კომპლექსი — ამ დარგის გული. მისი მუშაობის რიტმი მნიშვნელოვანწილად განსაზღვრავს მთელი საბალანსო მეურნეობის წარმატებებს. აი რატომ არის, რომ პარტიის ეკონომიკური სტრატეგიაში ამ კომპლექსის განვითარებას უაღრესად მნიშვნელოვანი როლი ეკისრება.

ცენტრალური კომიტეტი დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს დღევანდელ თათბირს, მისი მუშაობის შედეგებს, იმ პრაქტიკულ ღონისძიებებს, რომლებიც უზრუნველყოფენ ნავთობ-გაზის მრეწველობის შემდგომ განვითარებას, მთელი ცხოვრების საწარმოო ძალების აღმავლობას.

ჩვენი შეხვედრა მიმდინარეობს ქვეყნისათვის პასუხსაგებ პერიოდში. როგორც იცით, ცენტრალური კომიტეტის პლენუმზე, ცენტრალურ კომიტეტში გამართულ ინტენსიურ თათბირზე პარტიამ წამოაყენა და დაასაბუთა საბჭოთა საზოგადოების სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების დაჩქარების გეზი. დიდი მნიშვნელობა ენიჭება მეცნიერულ-ტექნიკურ პროგრესს, ორგანიზაციულ, ეკონომიკურ, სოციალური ფაქტორების გამოყენებას, ყაირათიან მეურნეობრიობას.

ბოლო დროს სკკპ ცენტრალურმა კომიტეტმა და მთავრობამ მიიღეს მნიშვნელოვანი გადწყვეტილებანი, რომელთა მიზანია ინტენსიურ რელსებზე ეკონომიკის გადაყვანის დაჩქარება და წარმოების ეფექტიანობის ამაღლება. მათ შორის არის მაჩქარებშენებლობის ტემპიური დონის ამაღლებისა და მისი განვითარების დაჩქარები, შავი მეტალურგიის რეკონსტრუქციის, საპროექტო სამმხრივ სრულყოფისა და მთელი კაპიტალური მშენებლობის გაუჯობესების, პრინციპულად ახალი ტექნოლოგიების დანერგვის, გამთვლელთი ტექნიკის გამოშვებისა და სახლობო მეურნეობაში მისი გამოყენების გაფართოების ვრცელი პროგრამები და სხვა. განსაზღვრა ქვეყნის ზოგიერთი რეგიონის საწარმოო ძალების განვითარების პერსპექტივები.

ზორცეელდება მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის სტიმულირების, მეცნიერებისა და მოწინავე გამოცდილების მიღწევათა დანერგვის დაჩქარების დიდი ღონისძიებანი. მომზადებულია დოკუმენტები მთელი რიგი ერთგვაროვანი დარგების ჯგუფების მართვაზე გადასვლის შესახებ. ჩვენი აზრით, სოციალურ-ეკონომიკურ ცხოვრებაზე დადებთოს გავლენას მოახდენს დადგენილება, რომელიც ახლა მზადდება ერთ-ერთ ყველაზე უფრო მნიშვნელოვან საკითხზე — შრომითი რესურსების გამოყენებაზე..

მნიშვნელოვანი გადწყვეტილებებია მიღებული სოციალურ საკითხებზეც, რომლებსაც წინათაც შევხებივარ.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტი სავსებით თვალისწინებს, რომ ხალხი პარტიის პოლიტიკის შესახებ მსჯელობდა და ქვეყნ ამსჯელებს არა სიტყვებს, არა მიღებული, თუნდაც სწორი დადგენილებების რაოდენობის მიხედვით, არამედ პრაქტიკული საქმეების, კონკრეტული შედეგების მიხედვით.

აი რატომ არის, რომ ჩვენ განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ვანიჭებთ მიღებულ გადწყვეტილებათა შესრულებისათვის, მათი რეალიზაციისადმი კონტროლისათვის მუშაობის ორგანიზაციას. სწორედ ასეთი მუშაობა უნდა იყოს მთავარი კრიტერიუმი პარტიული კომიტეტებისა და ორგანიზაციების, სამინისტროებისა და უწყებების, საბჭოთა და საქმეურნეო ორგანოების საქმიანობის შეფასებისას. სხვაგვარი მიდგომა უბრალოდ მიუღებელია, თითოეულმა, რა მუშაობასაც უნდა ეწეოდეს იგი საზოგადოებაში, მთლიანად უნდა აგოს პასუხი დაკისრებული საქმისათვის, ასეოდენდეს მას მეტი კეთილსინდისიერებით, გულმოდგინებითა და ინიციატივით.

ეს პირდაპირ გეზებათ თქვენც, ძვირფასო ამხანაგებო. პარტიამ წამოაყენა ჩვენი ეკონომიკის განვითარების დაჩქარების ამოცანები. პირდაპირ გეტყვით: მათი გადაწყვეტისათვის ჩვენს ქვეყანას უნდა ჭარნდეს ნავთობისა და გაზის სიჭარო რესურსები. ეს კი უწინარეს ყოვლისა დამოკიდებულია თქვენზე.

ტიუმენი ნაბშირწყალბადის ნედლეულის მთავარი წყაროა, მსგავსი ჩვენ მეტი არა გვაქვს. სამაგისოთა ათვისების დაწყებიდან ტიუმენელებმა უკვე მოიპოვეს სამ მილიარდ ტონაზე მეტი ნავთობი. დიდი წარმატება იყო დღეღამეში მილიარდი კუბური მეტრი გაზის ვადაზე მოპოვება. ეს თვალსაჩინო მიღწევაა, ასეთ რამეს მსოფლიო პრაქტიკა არ იცნობს.

ყველაფერი, რაც გაკეთდა ნავთობისა და გაზის მრეწველობის შექმნისათვის დასავლეთ ციმბირში, სოციალისტური წყალობილების უდიდესი აღმშენებლობითი შესაძლებლობების დამტკიცებული დადასტურებაა. ეს არის ტიუმენის ოლქის მშრომელთა ნაგვარმილიონიანი მრავალეროვანი რაზმის ძაძაბული მუშაობის შედეგი.

ცხადია აგრეთვე, რომ ისეთი ნავთობ-გაზის გიგანტი, როგორიც დასავლეთ ციმბირის კომპლექსია, მხოლოდ მთელი ქვეყნის, ყველა რესპუბლიკის მეცადინეობით შეიძლებოდა შექმნილიყო. უკრაინისა და ბელორუსიის, უზბეკეთის, ბალტიისპირეთისა და სხვა რესპუბლიკების, მოსკოვისა და ლენინგრადის, რუსეთის ფედერაციის ავტონომიური რესპუბლიკების, მხარეებისა და ოლქების მშრომელთა შეფასებას.

ამ მუშაობის მასშტაბი უნდა გავზარდოთ, კარგი თათხონება გამოიჩინეს თათრეთისა და ბაშკირეთის მენავთობეებმა, რომლებიც ტიუმენის ოლქის სამაოდოებში სამუშაოთა კომპლექსურ წარმოებაზე გადავიდნენ. ამის წინათ მიღწევებულ იქნა საქართველოს, აზერბაიჯანის, მოლდავეთის, სომხეთისა და ფერეიდენეთის ინეიატივა, რომ მეთორმეტე ხუთწლედში ამ რესპუბლიკების სამშენებლო ორგანიზაციებმა მონაწილეობა მიიღონ დასავლეთ ციმბირში საცხოვრებელი სახლების, სოციალური და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო დანიშნულების ობიექტების, საავტომობილო გზების მშენებლობაში.

პარტიის მოწოდებას მხურვალედ გამოეხმაურა ჩვენი ახალგაზრდობა: მან შეიტანა და კვლავ შეაქვს დიდი წვლილი ნავთობ-გაზის ყამირის ათვისებაში. აქ ლენინური კომკავშრის საგზურებით ჩამოვიდა 150 ათასზე მეტი კაცი. სტუდენტთა სამშენებლო რაზმებმა უკვე შეასრულეს მნიშვნელოვანი სამუშაოები. ამ რეგიონის ათვისებაში ახალგაზრდების მონაწილეობა კვლავაც გაიზრდება.

საერთოდ, ამხანაგებო, ბევრი რამ გაკეთდა, დაძლეულია მაღალი მიჯნები. მაგრამ დრო მიდის, ცხოვრება ჩვენ წინაშე ახალ-ახალ ამოცანებს სახავს. სსრ კავშირის ენერგეტიკული პროგრამითა და ძირითად მიმართულებათა პროექტით გათვალისწინებულ ნავთობის და, განსაკუთრებით, გაზის მოპოვების მაღალ მოცულობა განმაზღვრელწილად უნდა უზრუნველყოფდნენ ტიუმენის სარეწები.

რა თქმა უნდა, ეს იოლი საქმე არ არის. საქმიროა მრავალი დამაბიანის მეცადინეობა. სწორედ ამიტომ სკკპ ცენტრალურმა კომიტეტმა და საბჭოთა მთავრობამ მიიღეს დადგენილება დასავლეთ ციმბირის ნავთობისა და გაზის მრეწველობის კომპლექსური განვითარების შესახებ. ეს არის პრინციპული დოკუმენტი, რომელიც თვისებრივად ახალ ეტაპს იწყებს რეგიონის განვითარებაში. მისი არსი ის გახლავთ, რომ ინტენსიფიკაციის საფუძველზე, მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის მიღწევათა გამოყენებით, მკვეთრად ავამაღლოთ ქვეყნის სათბობი გაზის ეფექტიანობა და საიმედოობა. ამ პარტიული დოკუმენტის უმნიშვნელოვანესი ნაწილია ისეთი ღონისძიებების განხორციელება, რომლებიც — უზრუნველყოფენ ციმბირის მენავთობეთა და გაზის მუშაკთა სანიანთ და კულტურულ-საყოფაცხოვრებო პირობების გაუმჯობესებას, აქ კადრებს დამკვიდრებასთან დაკავშირებულ სოციალურ საკითხთა კომპლექსის გადაწყვეტას. ამ მიზნებისთვის გამოყოფილია დიდი სახსრები და რესურსები, და ისინი ყაირათიანად უნდა გამოვიყენოთ.

მ. ს. გორბაჩოვმა აღნიშნა, რომ ციმბირელებმა სულ უფრო რთული და პასუხსაგები ამოცანები უნდა გადაწყვიტონ. ნიადაგ მხედველობაში უნდა ვიქონიოთ: ტიუმენის მენავთობეთა და გაზის მრეწველობის მუშაკთა წარმატებები განმაკაცებენენ ქვეყნის ძლიერებას, აჩარებენ ხალხის ნაბიჯს, წარუმატებლობა კი აბრკოლებს ეკონომიკას, ანელებს ჩვენს მოძრაობას.

აი რატომ არის სკკპ ცენტრალური კომიტეტი შეწუხებული იმით, რომ უკვე მესამე წელია ტიუმენი ვერ ასრულებს ნავთობის მოპოვების გეგმებს. დაკავალთა ჩაფუშვა ქმნის სძნელეებს სახალხო მეურნეობასა. ამასთან ჩამორჩენა კი არ მცირდება, არამედ იზრდება.

ახლანდელ თათბირზე მომწყდებული საკითხების გაანალიზება და ფართო განხილვა ცხადყოფს, რომ პრობლემები გროვდებოდა თანდათან, წლობით. ობის ნავთობმომპოვებელი კომპლექსის ფორმირების პირველ ეტაპზე გთვალისწინებული მოპოვების მეთოდები პრაქტიკულად ამოიწურა. დღეს კი არ გამხდარა ნათელი, რომ „ოქროს მაღრეკების“ ხანა, თუ შეიძლება ასე თქვას, იოლი ნავთობის ხანა მთავრდება, რომ საჭიროა გადავიდეთ მის იძულებითს მოპოვებაზე, წადიდეთ უფრო ძნელ რაიონებში, ნაკლები დებიტების მქონე საბადოებში, ხელი მოკავიდოთ უფრო რთული ბუდობების თვისებას.

უკვე მაშინ უნდა გაერკვეულიყავით საფუძვლიანად ყველაფერში, წინ გაგვეხედა და განგვეხილა ალტერნატივები სამომავლოდ ახალი ეტაპისთვის გათვალისწინებული პროგრამა. მაგრამ ეს დროზე ვერ ვქენით. ცენტრალურმა უწყებებმა, ტიუმენის პარტიულმა, საბჭოთა და საამეურნეო ორგანოებმა სიზარტე გამოაჩინეს და სძნელეებს დაძლევაში ნაკლები წინააღმდეგობა — ეს თითქმის ერთიორად მეტია, ვიდრე მთლიანად რეგიონში. საუკეთესო სარეზერვო ბრიგადები თვეში დაახლოებით სამ კაპიტალურ და 13 მიმდინარე რემონტს ასრულებენ, რაც ერთ-ნახევარჯერ და მეტად აღემატება საშუალო მაჩვენებელს. მაგრამ, სამწუხაროდ, ყოველივე საოცარია, რაც შეიძინა საბჭოთა ნავთობმომპოვებამ, ჯერ-ჯერობით ვერ გაგდა ცომბრილ მენავთობეთა ყოველი კოლექტივი ეფექტიანობაზე.

დასავლეთ ციმბირის რეგიონში შექმნილი სიტუაცია უმეტესწილად დარგობრივი მეცნიერების ბრალია. მრავალი წლის მანძილზე სამეცნიერო ორგანიზაციები ლამის მთელ თავიანთ არსებულ ახმარდნენ შექმნილი ვითარების გამართლებას. მაგრამ ინსტიტუტები უწყებებთან არსებული საადგილო კანტორები ხომ არ არის. მათი ამოცანაა შემოქმედებითად ეძიონ მოპოვების ეფექტიანობის ამაღლების გზები, წინ წასწიონ მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესი, განვითარონ დარგის განვითარების პერსპექტივა. ქვეყნის ძირითად ნავთობგაზმომპოვებელ რაიონში არც ერთი სამეცნიერო-საწარმოო გაერთიანება არ არის.

მენავთობეთა გაკვეთილი მტკივნეულ უნდა ავითვისოთ, რათა ეგზიზიოლოგიურ შეცდომები. ეკონომიურად ეს ეხება გაზის მრეწველობის ხელმძღვანელებს. დარგში ჯერ-ჯერობით საქმე თითქოს ისევდა არ უნდა გვქონდეს. მე ვიყავი გაზის მთავარ — ურენგოის სამაბიეზეა. მაგრამ როცა საქმის ვითარებას უფრო ახლოს ეცნობ, ხედავი, რომ აქაც ჩამორჩენა ახალ სამძლავრეთა აშოქმედებაა, სარეზერვო ბაზის განვითარება და საგზაო მშენებლობა, სუსტია ავტომატიზაცია. საჭირო რაოდენობის გაზი რომ მიიღოს, უნდა გადააჭარბონ მოქმედი ჭაბურღილებიდან საპროექტო მოპოვებას.

უახლოეს დროში ურენგოი მიაღწევს გაზის მოპოვების მაქსიმალურ დონეს. მოდი მისი მომავალი მატება ქვეყანამ იამბურგიდან უნდა მიიღოს, მაგრამ ამისათვის იგი უნდა მოეყოფოთ, ეს კი ჯერჯერობით საკმაოსა ტემპით არ ხდება.

რეგიონში საქმის ვითარებისათვის მთავარი პასუხისმგებლობა მენავთობეებსა და გაზის მრეწველობის მუშაკებს ეკისრებთ. მაგრამ არ უნდა დაგავიწყდეს, რომ მათი წარმატებანი ან წარუმატებლობანი საქმისადმი ყველა იმათი დამოკიდებულებით განსაზღვრებენ, ვინც ენინყარია დასავლეთ ციმბირის კომპლექსის განვითარებასთან. უწინარეს ყოველისა, მე ვიტყოდი, ეს ეხება გეოლოგებს, მშენებლებს, ენერგეტიკოსებს, მანქანათმშენებლებს.

წიაღის მზვერავებმა კარნინანურად უნდა გაზარეონ შუამავლის ეფექტიანობა. ისინი ვალში აღმოჩნდნენ მენავთობეთა წინაშე. ბოლო ათწლეულის მანძილზე დასაღეთ ციმბირში დაზვერილი მარაგით ნავთობის მოპოვების უზრუნველყოფა არსებითად შემცირდა და საშუალო გაგრძობივ დონეს გიუტოლდა. შესამჩნევად მეტიდეს ამ რეგიონში ნავთობის მოპოვების უპირატესი ზრდის შესაძლებლობანი. მაშასადამე, გეოლოგიის სამინისტრო უფრო სრულად უნდა თვალსაჩინებდეს

(ᲓᲐᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲘ ᲒᲕ-Ე ᲒᲒ.)

Մ. Ս. ᲒᲝᲠᲑᲐᲩᲝᲕᲘᲡ ᲨᲔᲮᲕᲔᲓᲠᲔᲑᲘ ᲪᲔᲚᲘᲜᲝᲒᲠᲐᲓᲘᲡ ᲛᲐᲦᲜᲐ-ᲥᲥᲐᲚᲖᲔ

ᲪᲔᲚᲘᲜᲝᲒᲠᲐᲓᲘ, 7 ᲡᲔᲥᲢᲔᲛᲑᲔᲠᲘ. (ᲡᲐᲯᲘᲓᲘᲡ). დღეს დღის პირველ ნახევარში სკკპ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი მ. ს. გორბაჩოვი ეწვია ცელინოგრადის ოლქის შორტანდოის რაიონს, სადაც მინდვრებში დაათვალიერა ახალი სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკის ნიმუშები, შეხვდა და ესაუბრა მექანიზატორებს, გაეცნო საბჭოთა კავშირის სამრაცველ მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტის საქმიანობას.

მანქანების დათვალიერებისას განსაკუთრებული ყურადღება მიეპყრო ინტენსიური ტექნოლოგიის აგრეგატებს. ნაჩვენები იყო თვითმავალი სამკლის „სტეპის“ მუშაობა, რომლის მოდების სიგანე 17 მეტრს უდრის, რის შედეგად რამდენჯერმე მაღლდება შრომის ნაყოფიერება, 13 მეტრი მოდების სამკელი, რომელიც საათში ათობით ჰექტარზე იღებს მარცვლეულს. იგი 4,5-ჯერ აღემატება მწარმოებლობით ახლა მომქმედ სამკელებს. ახლა წარმოებს აგრეგატის სახელმწიფო გამოცდა, და მომავალ წელს დაიწყება მისი სერიული წარმოება. ეს მანქანები „დონის“ ტიპის მარცვალსაღები კომბაინების მაღალნაყოფიერი გამოყენების საფუძველია, რომლებიც აგრეთვე წარმოდგენილი იყო აქ. მ. ს. გორბაჩოვმა გამოჰკითხა სპეციალისტებს ამ აგრეგატებში განხორციელებული ახალი ტექნიკური გადაწყვეტები, მათი ეფექტიანობა, ეკონომიფორობა, შექანიზატორებისათვის შექმნილი შრომის პირობები.

პურის ყანაში გაიმართა მიხეილ სერგეის ძის გულთბილი, საქმიანი სუბბარი სოციალისტური შრომის გმირის ს. ი. გავრილოვკის ტრაქტორისტ-მექანიზერეთა ბრიგადის კომბაინერებთან მიწათმოქმედების ინტენსიური მეთოდების გამოყენების, ბრიგადის კოლექტიური იჯარით მუშაობის უპირატესობათა თაობაზე. პირადი შრომითი გამოცდილებით იკითხა რა კომბაინერის მუშაობის სპეციფიკას, მ. ს. გორბაჩოვმა დაფურილებით გამოიკითხა მარცვალსაღები აგრეგატით მუშაობის საშუალო გამომუშავება, ის, თუ როგორი სამკელები გამოიყენება, როგორია წვეთოვანას პროცენტული შემცველობა მარცვლეულში, რა ეკონომიკურ სტიმულებს მიმართავენ მაღალი საბოლოო შედეგების მისაღწევად.

მიწამომუშავებაში სტაბილურობის, მარცვლეულს უხვი მოსავლის მოსაყვანად ინტენსიური ტექნოლოგიის შექმნა, მეცნიერების როლი სოფლის მეურნეობაში — ამის შესახებ გაიმართა ყოველმხრივი სკკპ-ბასი საბჭოთა კავშირის სამარცვლე მეურნეობის სამეცნიერო-კვლევითის ინსტიტუტში. აღინიშნა, რომ ყაზახეთში ყოველი მესამე ჰექტარი სახნავი ბიცობანაა. ამასთან დაკავშირებით ინსტიტუტი დიდ მნიშვნელობას ანიჭებს ნიადაგის დამუშავებისათვის სპეციალური იარაღის შექმნას. აქ ამუშავებენ სელეკციური პროცესის დაჩქარების მეთოდებს. ყურადღება მიეპყრო ნიადაგის ნაყოფიერების დაჩქარებული გადიდების, საკვებმარაგობის საქმის გაუმჯობესების გზებს, მოსავლიანობის გადიდების მიზნით ანეულების გამოყენების მიზანშეწონილობას. მაგრამ ყოველივე ეს მაღალ უკეთებას მოგვცემს მხოლოდ მაშინ, თუ მთლიანი მოეულობით შესრულდა სამეცნიერო რეკომენდაციები. ხაზგასმით აღინიშნა, რომ სოფლის მეურნეობაში ტექნოლოგიური დისციპლინის მკაცრი დაცვა დროის მოთხოვნაა.

ცელინოგრადის ცენტრალურ მოედანზე მ. ს. გორბაჩოვმა ყველანი შეამკო ბ. ი. ლენინის ბეჯითი.

მიხეილ სერგეის ძე ესაუბრა ქალაქის მეხოვრებლებს, რომლებმაც მხურვალედ დაუჭირეს მხარი საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს საგარეო და საშინაო პოლიტიკას.

მოგზაურობისას მ. ს. გორბაჩოვთან ერთად იყვნენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს წევრი, ყაზახეთის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი დ. ა. კუნაევი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ვ. პ. ნიკონოვი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეები ა. კ. ანტონოვი და ზ. ნ. ნურიევი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის განყოფილებათა გამგეები ვ. ა. კარლოვი, გ. პ. რაზუმოვსკი, ა. ნ. იაკოვლევი, სკკპ ცენტრალური კომიტეტის სექციათა მმართველი ნ. ვ. კრუჩინა.

ნაშუადღეს ცელინოგრადში გაიმართა ყაზახეთის ოლქების, ავტონომიათა და ულალის მხარეებისა და ოლქების პარტიულ-სამეურნეო აქტივის თათბირი სასურსათო პროგრამის რეალიზაციის, სოფლის მეურნეობასა და აგროსამრეწველო კომპლექსის სხვა დარგებში მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის დაჩქარების საკითხებზე.

თათბირზე ვრცელი სიტყვა წარმოთქვა მ. ს. გორბაჩოვმა.

განხილულ საკითხთა გამო გამართული კამათის დროს გამოვიდნენ პარტიის ალტაის სამხედრო კომიტეტის პირველი მდივანი ი. ტ. პომერეი, პარტიის ცელინოგრადის ოლქის ბალაშინოს რაიკომის პირველი მდივანი ი. ა. ბაშკოვი, პარტიის კოქჩეტავის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი ნ. ი. ბერეზოვეცი, სსრ კავშირის საბჭოთა მეურნეობა „ბერეზოვსკის“ დირექტორი გ. ვ. კუზნეცოვი, სკკპ ობსკის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი ს. ი. მანაკაინი, პარტიის კრასნოიარსკის მხარის სუბბოტნიკის რაიკომის პირველი მდივანი ნ. კ. კოლესნიჩენკო, პარტიის ალუსტანის საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი ვ. ბ. ლეონტიევი, ავტონომიურ ოლქის უპირიოფის რაიონის საბჭოთა მეურნეობა „ემუტრტინსკის“ დირექტორი ვ. კ. სემონოვი.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ

ᲣᲮᲔᲨᲘ ᲓᲐᲠᲦᲕᲔᲕᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡ ᲐᲒᲔᲑᲘᲜᲔᲑᲔᲨᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲣᲜᲘᲕᲔᲠᲡᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲠᲝᲠᲔᲥᲢᲝᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲣᲜᲘᲕᲔᲠᲡᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲠᲝᲠᲔᲥᲢᲝᲠᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲣᲜᲘᲕᲔᲠᲡᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲞᲠᲝᲠᲔᲥᲢᲝᲠᲘᲡ ᲓᲐᲩᲘᲡᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲯᲘᲚᲓᲝᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲡᲕᲚᲐ

ᲒᲐᲜᲘᲮᲚᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲘᲪᲮᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲝ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ, ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ

ᲒᲐᲛᲝᲥᲕᲔᲧᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲛᲓᲘᲕᲐᲜᲘ Გ. ᲐᲜᲓᲠᲔᲔᲕᲘᲩᲘ ᲞᲝᲢᲝᲪᲙᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲝ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ

ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲦᲬᲔᲣᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲓᲘᲚᲔᲑᲘᲗ

ᲛᲝᲛᲐᲕᲐᲚᲨᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲛᲓᲘᲕᲐᲜᲘ Ვ. ᲞᲝᲛᲔᲠᲔᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲛᲓᲘᲕᲐᲜᲘ Გ. ᲞᲝᲞᲝᲕᲘᲩᲘ ᲓᲐ ᲡᲮᲕᲐ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲬᲔᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲬᲔᲠᲘᲡ ᲙᲐᲜᲓᲘᲓᲐᲢᲔᲑᲘ, ᲠᲔᲞᲣᲑᲚᲘᲙᲘᲡ ᲓᲐ ᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲘᲡ ᲡᲮᲕᲐ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘᲡᲛᲒᲔ

მ. ს. გორბაჩოვის გამოსვლა

(დასასრული)

რეკომენდაციების საძიებო-სალაბორატორიო სამუშაოთა მიმართულებებისა და მასშტაბის არჩევაში.

სერიოზულად აფერხებს ნავთობ-გაზის კომპლექსის განვითარებას ელექტროენერგეტიკა. ელექტრომომარაგების არასამარისი სიმძლეობა იწვევს ნავთობისა და გაზის დიდ დანაკარგებს, მშრომელთა სამრეწველო საყოფაცხოვრებო.

სურსათეტის შეხვედრები და საუბრები ცხადყოფენ, რომ ელექტროსადგურების მშენებლებს შეუძლიათ საქმე წარმართონ სწრაფი ტემპით და კარგი ხარისხით. მაგრამ საფრთხის წინაშე შეიძლება აღმოჩნდეს მე-3 ენერგობლოკის ამოქმედების ვადები, რადგან არა აქვთ საჭირო მოწყობილობა. მათ უნდა დაეხმარონ.

ახლა რაც შეეხება რეგიონში კაპიტალური მშენებლობის პრობლემებს. მის გაკანონებას ამკამად მართლაც არა აქვს ბადალი. აქ სამუშაოთა მოცულობის მიხედვით ყოველ წელს თითქოს ორი ეოლგის ავტოკრანასა, ხოლო ყოველ ორ წელიწადში ბამი შენდება, ფართოდ არის ცნობილი, რომ ციმბირეული სამრეწველო ობიექტების აგების მოწინავე კომპლექტურ-ბლოკური მეთოდის ინიციატორები არიან. და მაინც კაპიტალურ მშენებლობაში არსებული საქმის ვითარება აფერხებს მრავალი მნიშვნელოვანი საკითხის გადაწყვეტას. სათანადო გაკანონით არ უდგებიან მათ სახმშენის, სამშენებლო სამინისტროების, შემკვეთი სამინისტროების ხელმძღვანელები.

ყოველთვის, როცა დგება ახალი ამოცანები ნავთობ-გაზის კომპლექსის განვითარებაში, იძულებული ვართ სასწრაფოდ მივიღოთ ზომები და გავიღოთ დიდი დამატებითი ხარჯები. და აი ახლაც, როცა საჭიროა დავაჩქაროთ სუპერმლოკების დახმარებით გაზის ინიერპოლართის მოწყობა, ნავთობგაზშენის სამინისტროს კვლავ მოუმზადებელი აღმოჩნდა ამისათვის.

ასეთი დაგვიანებებით საჭირო ტემპს ვერ მიაღწევ, განსაკუთრებით ახლა, როცა დასავლეთ ციმბირის კომპლექსის მშენებლობაში უფრო პასუხსაგები ეტაპი დგება. მთავარ ხუთწლედში სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოების მოცულობა მნიშვნელოვნად იზრდება. ეს ნიშნავს, რომ მოგვიწევს შევასრულოთ ჩვენი ქვეყნისთვისაც კი უზარმაზარი მშენებლობის პროგრამა.

მაგრამ საქმე უნდა ეხებოდეს არა უბრალოდ კაპიტალური მშენებლობის მოცულობებს, არამედ მის ხარისხსაც და საერთოდ ყოველივე ამის საიმედოობას, რაც ჩაფიქრებული გვაქვს, ვაშენებთ, ვქმნით. სამიმდოდ — მაშასადამე მყარად, ეფექტიანად, შეუფერხებლად და ხანგრძლივად. ეს ახალი ტერიტორიების ათვისებასაც ეხება.

მშენებლობის უფრო სწრაფი ტემპის მისაღწევად კიდევ ერთხელ უნდა მივუბრუნდეთ საჭირო ტექნიკით მშენებლების უზრუნველყოფის, თვით მშენებელთა საყოფაცხოვრებო, უწინარეს ყოვლისა ბანაობის პირობების გუმჭობესებისათვის მუშაობის მასშტაბის გიფართოების საკითხს.

მინდა შეგახსენოთ კიდევ ერთი გაკვეთილი, რომელსაც გვაძლევს ტიუმენის წიალის ათვისების გამოცდილება. მიღწეულმა წარმატებებმა ზოგიერთების გულარხეინობა გამოიწვია. ვერ გეტყვით, მუნდირის ღირსების, თუ კიდევ რა მოსაზრებით იყო, მაგრამ ზოგიერთმა ხელმძღვანელმა ვერ დაინახა ან არ მოისურვა დაენახა რეალური ვითარება, შეეფასებინა იგი, მოეხსენებინა ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობისათვის. ასე არ შეიძლება, ამხანაგებო. ძნელია სწორად წარმართო საქმე, თუ არა გაქვს ობიექტური ინფორმაცია. ასეთი მიდგომის დროს გარდაუვალია ახალი შეცდომები და ხარვეზები. უდიდესი მასშტაბის საქმეთა დროს კი ამან შეიძლება უდიდესი დანაკარგები გამოიწვიოს.

ამასთან დაკავშირებით დროულად მიმაჩნია შეგახსენოთ, თუ რას გვასწავლიდა ვ. ი. ლენინი. მას არაერთხელ უთქვამს, რომ ჩვენ ყველაფერში და ყველგან უნდა ვიცავდეთ სამართლეს, როგორიც უნდა იყოს იგი. ყოველგვარმა ზელაშაზამან შეიძლება მხოლოდ აგნოს ჩვენს ღიდ საქმეს. ლენინის ეს ანდერძი ჩვენი ცხოვრების ნორმა უნდა გახდეს.

ადამიანებისადმი დამოკიდებულება, მათთვის ზრუნვა ჩვენი პოლიტიკის მთავარი საკითხია. ათვისების ახალი რაიონებისათვის კი იგი განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს. ეს ტიუმენის საოლქო კომიტეტმა თითქოს ესმით, მაგრამ, როგორც ჩანს, ბოლოდგე ვერ სწვდებიან. ხალხისთვის ცხოვრების ნორმალური პირობების შექმნის საკითხებს პარტიის საოლქო კომიტეტი და სამინისტროები უნდა ეკიდებოდნენ, როგორც თავიანთი საქმეებს. ამ საკითხებზე მნიშვნელოვან მიმართულებას.

ეკონომიკის ეფექტიანობა ერთ-ერთი ძირითადი ამოცანა ეკონომიკური ბრძოლისწარია ნ ი მრავალთასანარი რაზმი. ასეთ კოლექტივს ხელეწიფება დასახული ამოცანების დაგაყვანა.

როცა აქ, უდიდეს დასავლეთ ციმბირის მზარის ცენტრში ვიმყოფები, თქვა შემდეგ მ. ს. გორბაჩოვმა, მინდა მოკლედ შეეგეხო მოლიანად ქვეყნის აღმოსავლეთი რაიონების ეკონომიკური და სოციალური განვითარების პრობლემებს.

ციმბირისა და შორეული აღმოსავლეთის საწარმო ძალების დაჩქარებული განვითარება პარტიის ეკონომიკური სტრატეგიის მნიშვნელოვანი ნაწილია.

ბოლო შეგახსენთ კიდევ ერთი გაკვეთილი, რომელსაც გვაძლევს ტიუმენის წიალის ათვისების გამოცდილება. მიღწეულმა წარმატებებმა ზოგიერთების გულარხეინობა გამოიწვია. ვერ გეტყვით, მუნდირის ღირსების, თუ კიდევ სხვა მოსაზრებით იყო, მაგრამ ზოგიერთმა ხელმძღვანელმა ვერ დაინახა ან არ მოისურვა დაენახა რეალური ვითარება, შეეფასებინა იგი, მოეხსენებინა ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობისათვის. ასე არ შეიძლება, ამხანაგებო. ძნელია სწორად წარმართო საქმე, თუ არა გაქვს ობიექტური ინფორმაცია. ასეთი მიდგომის დროს გარდაუვალია ახალი შეცდომები და ხარვეზები. უდიდესი მასშტაბის საქმეთა დროს კი ამან შეიძლება უდიდესი დანაკარგები გამოიწვიოს.

ამასთან დაკავშირებით დროულად მიმაჩნია შეგახსენოთ, თუ რას გვასწავლიდა ვ. ი. ლენინი. მას არაერთხელ უთქვამს, რომ ჩვენ ყველაფერში და ყველგან უნდა ვიცავდეთ სამართლეს, როგორიც უნდა იყოს იგი. ყოველგვარმა ზელაშაზამან შეიძლება მხოლოდ აგნოს ჩვენს დიდ საქმეს. ლენინის ეს ანდერძი ჩვენი ცხოვრების ნორმა უნდა გახდეს.

ადამიანებისადმი დამოკიდებულება, მათთვის ზრუნვა ჩვენი პოლიტიკის მთავარი საკითხია. ათვისების ახალი რაიონებისათვის კი იგი განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს. ეს ტიუმენის საოლქო კომიტეტმა თითქოს ესმით, მაგრამ, როგორც ჩანს, ბოლოდგე ვერ სწვდებიან. ხალხისთვის ცხოვრების ნორმალური პირობების შექმნის საკითხებს პარტიის საოლქო კომიტეტი და სამინისტროები უნდა ეკიდებოდნენ, როგორც თავიანთი საქმეებს ამ საკითხებზე მნიშვნელოვან მიმართულებას.

ასეთი დაგვიანებებით საჭირო ტემპს ვერ მიაღწევ, განსაკუთრებით ახლა, როცა დასავლეთ ციმბირის კომპლექსის მშენებლობაში უფრო პასუხსაგები ეტაპი დგება. მთავარ ხუთწლედში სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოების მოცულობა მნიშვნელოვნად იზრდება. ეს ნიშნავს, რომ მოგვიწევს შევასრულოთ ჩვენი ქვეყნისთვისაც კი უზარმაზარი მშენებლობის პროგრამა.

მაგრამ საქმე უნდა ეხებოდეს არა უბრალოდ კაპიტალური მშენებლობის მოცულობებს, არამედ მის ხარისხსაც და საერთოდ ყოველივე ამის საიმედოობას, რაც ჩაფიქრებული გვაქვს, ვაშენებთ, ვქმნით. სამიმდოდ — მაშასადამე მყარად, ეფექტიანად, შეუფერხებლად და ხანგრძლივად. ეს ახალი ტერიტორიების ათვისებასაც ეხება.

მშენებლობის უფრო სწრაფი ტემპის მისაღწევად კიდევ ერთხელ უნდა მივუბრუნდეთ საჭირო ტექნიკით მშენებლების უზრუნველყოფის, თვით მშენებელთა საყოფაცხოვრებო, უწინარეს ყოვლისა ბანაობის პირობების გუმჭობესებისათვის მუშაობის მასშტაბის გიფართოების საკითხს.

მინდა შეგახსენთ კიდევ ერთი გაკვეთილი, რომელსაც გვაძლევს ტიუმენის წიალის ათვისების გამოცდილება. მიღწეულმა წარმატებებმა ზოგიერთების გულარხეინობა გამოიწვია. ვერ გეტყვით, მუნდირის ღირსების, თუ კიდევ სხვა მოსაზრებით იყო, მაგრამ ზოგიერთმა ხელმძღვანელმა ვერ დაინახა ან არ მოისურვა დაენახა რეალური ვითარება, შეეფასებინა იგი, მოეხსენებინა ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობისათვის. ასე არ შეიძლება, ამხანაგებო. ძნელია სწორად წარმართო საქმე, თუ არა გაქვს ობიექტური ინფორმაცია. ასეთი მიდგომის დროს გარდაუვალია ახალი შეცდომები და ხარვეზები. უდიდესი მასშტაბის საქმეთა დროს კი ამან შეიძლება უდიდესი დანაკარგები გამოიწვიოს.

ამასთან დაკავშირებით დროულად მიმაჩნია შეგახსენოთ, თუ რას გვასწავლიდა ვ. ი. ლენინი. მას არაერთხელ უთქვამს, რომ ჩვენ ყველაფერში და ყველგან უნდა ვიცავდეთ სამართლეს, როგორიც უნდა იყოს იგი. ყოველგვარმა ზელაშაზამან შეიძლება მხოლოდ აგნოს ჩვენს დიდ საქმეს. ლენინის ეს ანდერძი ჩვენი ცხოვრების ნორმა უნდა გახდეს.

ადამიანებისადმი დამოკიდებულება, მათთვის ზრუნვა ჩვენი პოლიტიკის მთავარი საკითხია. ათვისების ახალი რაიონებისათვის კი იგი განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს. ეს ტიუმენის საოლქო კომიტეტმა თითქოს ესმით, მაგრამ, როგორც ჩანს, ბოლოდგე ვერ სწვდებიან. ხალხისთვის ცხოვრების ნორმალური პირობების შექმნის საკითხებს პარტიის საოლქო კომიტეტი და სამინისტროები უნდა ეკიდებოდნენ, როგორც თავიანთი საქმეებს ამ საკითხებზე მნიშვნელოვან მიმართულებას.

ასეთი დაგვიანებებით საჭირო ტემპს ვერ მიაღწევ, განსაკუთრებით ახლა, როცა დასავლეთ ციმბირის კომპლექსის მშენებლობაში უფრო პასუხსაგები ეტაპი დგება. მთავარ ხუთწლედში სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოების მოცულობა მნიშვნელოვნად იზრდება. ეს ნიშნავს, რომ მოგვიწევს შევასრულოთ ჩვენი ქვეყნისთვისაც კი უზარმაზარი მშენებლობის პროგრამა.

მაგრამ საქმე უნდა ეხებოდეს არა უბრალოდ კაპიტალური მშენებლობის მოცულობებს, არამედ მის ხარისხსაც და საერთოდ ყოველივე ამის საიმედოობას, რაც ჩაფიქრებული გვაქვს, ვაშენებთ, ვქმნით. სამიმდოდ — მაშასადამე მყარად, ეფექტიანად, შეუფერხებლად და ხანგრძლივად. ეს ახალი ტერიტორიების ათვისებასაც ეხება.

მშენებლობის უფრო სწრაფი ტემპის მისაღწევად კიდევ ერთხელ უნდა მივუბრუნდეთ საჭირო ტექნიკით მშენებლების უზრუნველყოფის, თვით მშენებელთა საყოფაცხოვრებო, უწინარეს ყოვლისა ბანაობის პირობების გუმჭობესებისათვის მუშაობის მასშტაბის გიფართოების საკითხს.

ასეთი ფაქტები ბევრი ერთი გაკვეთილი, რომელსაც გვაძლევს ტიუმენის წიალის ათვისების გამოცდილება. მიღწეულმა წარმატებებმა ზოგიერთების გულარხეინობა გამოიწვია. ვერ გეტყვით, მუნდირის ღირსების, თუ კიდევ სხვა მოსაზრებით იყო, მაგრამ ზოგიერთმა ხელმძღვანელმა ვერ დაინახა ან არ მოისურვა დაენახა რეალური ვითარება, შეეფასებინა იგი, მოეხსენებინა ცენტრალური კომიტეტისა და მთავრობისათვის. ასე არ შეიძლება, ამხანაგებო. ძნელია სწორად წარმართო საქმე, თუ არა გაქვს ობიექტური ინფორმაცია. ასეთი მიდგომის დროს გარდაუვალია ახალი შეცდომები და ხარვეზები. უდიდესი მასშტაბის საქმეთა დროს კი ამან შეიძლება უდიდესი დანაკარგები გამოიწვიოს.

ამასთან დაკავშირებით დროულად მიმაჩნია შეგახსენოთ, თუ რას გვასწავლიდა ვ. ი. ლენინი. მას არაერთხელ უთქვამს, რომ ჩვენ ყველაფერში და ყველგან უნდა ვიცავდეთ სამართლეს, როგორიც უნდა იყოს იგი. ყოველგვარმა ზელაშაზამან შეიძლება მხოლოდ აგნოს ჩვენს დიდ საქმეს. ლენინის ეს ანდერძი ჩვენი ცხოვრების ნორმა უნდა გახდეს.

ადამიანებისადმი დამოკიდებულება, მათთვის ზრუნვა ჩვენი პოლიტიკის მთავარი საკითხია. ათვისების ახალი რაიონებისათვის კი იგი განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს. ეს ტიუმენის საოლქო კომიტეტმა თითქოს ესმით, მაგრამ, როგორც ჩანს, ბოლოდგე ვერ სწვდებიან. ხალხისთვის ცხოვრების ნორმალური პირობების შექმნის საკითხებს პარტიის საოლქო კომიტეტი და სამინისტროები უნდა ეკიდებოდნენ, როგორც თავიანთი საქმეებს ამ საკითხებზე მნიშვნელოვან მიმართულებას.

ასეთი დაგვიანებებით საჭირო ტემპს ვერ მიაღწევ, განსაკუთრებით ახლა, როცა დასავლეთ ციმბირის კომპლექსის მშენებლობაში უფრო პასუხსაგები ეტაპი დგება. მთავარ ხუთწლედში სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოების მოცულობა მნიშვნელოვნად იზრდება. ეს ნიშნავს, რომ მოგვიწევს შევასრულოთ ჩვენი ქვეყნისთვისაც კი უზარმაზარი მშენებლობის პროგრამა.

მაგრამ საქმე უნდა ეხებოდეს არა უბრალოდ კაპიტალური მშენებლობის მოცულობებს, არამედ მის ხარისხსაც და საერთოდ ყოველივე ამის საიმედოობას, რაც ჩაფიქრებული გვაქვს, ვაშენებთ, ვქმნით. სამიმდოდ — მაშასადამე მყარად, ეფექტიანად, შეუფერხებლად და ხანგრძლივად. ეს ახალი ტერიტორიების ათვისებასაც ეხება.

ბოლო ოთხ წელიწადში ნავთობ-გაზის კომპლექსის ბოლო ეტაპზე ციმბირის ეკონომიკურ ზრდას ტემპის საკითხი.

ერთი სიტყვით, სამეურნეო განვითარების მყარი ტემპის შესანარჩუნებლად საჭიროა ღრმად მოფიქრებული წარმოების ორგანიზაცია, რომელიც გაითვალისწინებს რეგიონის არა მარტო დღევანდელ, არამედ პერსპექტიულ ამოცანებსაც, მოლიანად ქვეყნის მოთხოვნილებებს.

ამას მიეკვარო ბევრ სხვა პრობლემასთან, რომლებიც მეტად მწვავედ დგას ციმბირისა და შორეული აღმოსავლეთის ეკონომიკის წინაშე.

მომპოვებელ დარგებში კაპიტალდაბანდებათა ეფექტიანობის ამაღლების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი გზაა ადგილზე ნედლეულის ღრმა, კომპლექსურ გადამუშავებაზე გადასვლა. უნდა ავიღოთ აქ ურთიერთშემფერ წარმოებათა განვითარების კურსი. ასეთი გამოცდილება უკვე გაკეთდა: მოალეფფეტიანი ტერიტორიულ-საწარმოო კომპლექსები უკვე შექმნილია და მოქმედებს ქვეყანაში. ისინი საშუალებას გვაძლევენ 15-20 პროცენტით დავზოგოთ კაპიტალდაბანდენი და მნიშვნელოვნად შეამციროთ საექსპლოატაციო ხარჯები.

გასაგებია, რომ ყოველივე ამას უშუალო დამოკიდებულება აქვს ენერგოსანედლეულო, მატერიალური რესურსების რაციონალური გამოყენების პრობლემასთან. ამ პრობლემის მასშტაბი ისეთია, რომ საკმარისია მხოლოდ ერთი ფაქტი: ამ პრობლემის ერთ-ერთ ასპექტზე ციმბირში წარმოების ყოველმხრივ ინტენსიფიკაციაზე, მოპოვებული ნედლეულის ღრმა და კომპლექსურ გადამუშავებაზე, თავი მოუყაროთ აქ ისეთი ენერგოტევადი დარგების საერთო-საკავშირო წარმოების მზარდ წილს, როგორიც არის შავი და ფერადი მეტალურგია, ქიმიური და ნავთობქიმიური, მიკრობიოლოგიური და ცელულოზა-ქაღალდის მრეწველობა, ეფექტიანი სმენი მასალების წარმოება.

ყველაზე დიდ ყურადღებას იმსახურებს შინაანაბაზენებლობის საწარმოების განვითარებისა და ხელახალი ორიენტაციის დაჩქარების, შედარებით შრომატევადი და რეგიონის ძირითად საშიროებებთან ნაკლებად დაკავშირებული პროდუქციის გამოშვებისაგან მათი განთავისუფლების ფაქტორებზე.

ბოლოტბიურომ სსრ კავშირის სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტს, მეცნიერებათა აკადემიას, მეცნიერებისა და ტექნიკის სახელმწიფო კომიტეტს, სამინისტროებსა და უწყებებს და რუსეთის სფსრ მინისტრთა საბჭოს დაავალა განიხილონ და გამოიყენონ კონფერენციის რეკომენდაციები ქვეყნის ეკონომიკური და სოციალური განვითარების მეთორმეტე ხუთწლედისა და 2000 წლამდე პერიოდის ძირითადი მიმართულებების შეფუშავებისას.

ციმბირის, ისევე როგორც, მოლიანად ქვეყნის მომავლის საკვანძო საკითხია ეკონომიკური ზრდის ტემპის საკითხი.

ერთი სიტყვით, სამეურნეო განვითარების მყარი ტემპის შესანარჩუნებლად საჭიროა ღრმად მოფიქრებული წარმოების ორგანიზაცია, რომელიც გაითვალისწინებს რეგიონის არა მარტო დღევანდელ, არამედ პერსპექტიულ ამოცანებსაც, მოლიანად ქვეყნის მოთხოვნილებებს.

ამას მიეკვარო ბევრ სხვა პრობლემასთან, რომლებიც მეტად მწვავედ დგას ციმბირისა და შორეული აღმოსავლეთის ეკონომიკის წინაშე.

მომპოვებელ დარგებში კაპიტალდაბანდებათა ეფექტიანობის ამაღლების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი გზაა ადგილზე ნედლეულის ღრმა, კომპლექსურ გადამუშავებაზე გადასვლა. უნდა ავიღოთ აქ ურთიერთშემფერ წარმოებათა განვითარების კურსი. ასეთი გამოცდილება უკვე გაკეთდა: მოალეფფეტიანი ტერიტორიულ-საწარმოო კომპლექსები უკვე შექმნილია და მოქმედებს ქვეყანაში. ისინი საშუალებას გვაძლევენ 15-20 პროცენტით დავზოგოთ კაპიტალდაბანდენი და მნიშვნელოვნად შეამციროთ საექსპლოატაციო ხარჯები.

გასაგებია, რომ ყოველივე ამას უშუალო დამოკიდებულება აქვს ენერგოსანედლეულო, მატერიალური რესურსების რაციონალური გამოყენების პრობლემასთან. ამ პრობლემის მასშტაბი ისეთია, რომ საკმარისია მხოლოდ ერთი ფაქტი: ამ პრობლემის ერთ-ერთ ასპექტზე ციმბირში წარმოების ყოველმხრივ ინტენსიფიკაციაზე, მოპოვებული ნედლეულის ღრმა და კომპლექსურ გადამუშავებაზე, თავი მოუყაროთ აქ ისეთი ენერგოტევადი დარგების საერთო-საკავშირო წარმოების მზარდ წილს, როგორიც არის შავი და ფერადი მეტალურგია, ქიმიური და ნავთობქიმიური, მიკრობიოლოგიური და ცელულოზა-ქაღალდის მრეწველობა, ეფექტიანი სმენი მასალების წარმოება.

ყველაზე დიდ ყურადღებას იმსახურებს შინაანაბაზენებლობის საწარმოების განვითარებისა და ხელახალი ორიენტაციის დაჩქარების, შედარებით შრომატევადი და რეგიონის ძირითად საშიროებებთან ნაკლებად დაკავშირებული პროდუქციის გამოშვებისაგან მათი განთავისუფლების ფაქტორებზე.

ამასთან ერთად, ეფექტიანობა ამაღლდეს ენერგეტიკა, ტრანსპორტი, ინფორმაციული სისტემა, ეკონომიკური ბერკეტები, ფასწარმოქმნა, ფინანსური ბერკეტები, ეკონომიკური სტიმულირების ფორმა-სისტემა, ეკონომიკური ბრძოლისწარია ნ ი მრავალთასანარი რაზმი. ასეთ კოლექტივს ხელეწიფება დასახული ამოცანების დაგაყვანა.

ასეთ ფაქტებზე მუშათა, კოლმეურნეთა, სახალხო ინტელიგენციის წარმომადგენელთა სამართლიან საყვედურებს იწვევს, ცალკეულ ადამიანებში ბადებს ეჭვს, რომ ყველგან იცავენ თუ არა სოციალური სამართლიანობის პრინციპებს.

სავარაუდოა, ეს ფაქტები ბევრ ადგილას ეროვნული ფაქტორიც ასრულებს. ეს ეხება ეროვნულ ურთიერთობებს, ეროვნული ინტერესებ, ეროვნული ეკონომიკა, ეროვნული ენა, ეროვნული ფსიქოლოგია, ეროვნული ტრადიციები

ᲗᲐᲓᲐᲠᲘᲒᲘ ᲒᲕᲭᲘᲠᲓᲔᲑᲐ

ᲡᲣᲗᲮᲔᲚᲔᲓᲘᲡ ᲓᲐᲛᲓᲔᲑᲘᲡᲓᲐᲜ რᲣᲡᲗᲐᲕᲚᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡ ᲜᲐᲠᲩᲔᲜᲘ ᲛᲐᲡᲐᲚᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐ ᲐᲓᲒᲘᲚᲝᲠᲑᲘᲡ ᲜᲔᲓᲚᲔᲣᲚᲘᲡᲒᲐᲜ 500 ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲐᲖᲔ ᲛᲔᲢᲘ ᲛᲐᲜᲙᲘᲠᲝᲕᲐᲜᲘ ᲛᲝᲛᲮᲝᲕᲜᲔᲚᲘᲡ ᲒᲐᲛᲝᲜᲗᲕᲘᲗ ᲓᲐ ᲗᲮᲚᲘᲡ ᲛᲐᲜᲙᲘᲠᲝᲕᲐᲜᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ ᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲘᲡ ᲝᲠᲗᲮᲯᲠᲘᲗ ᲓᲐ ᲛᲔᲠᲔᲓᲐᲒ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ. რᲐᲒᲝᲠᲘᲐ ᲛᲔᲝᲠᲔᲡᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲐᲓᲒᲘᲚᲝᲠᲑᲘᲡ ᲜᲔᲓᲚᲔᲣᲚᲘᲡᲒᲐᲜ ᲒᲐᲛᲝᲕᲘᲗᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ ᲓᲐᲛᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ? ᲐᲛ ᲙᲘᲗᲮᲕᲐᲖᲔ ᲡᲐᲥᲘᲜᲝᲠᲘᲡ ᲙᲘᲠᲘᲚᲘᲡ ᲞᲐᲡᲣᲮᲘ ᲛᲘᲪᲔᲛᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲓᲘ ᲛᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲤᲘᲚᲛᲘ „ᲛᲝᲚᲝᲚᲘᲡ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ“ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ ᲛᲔᲠᲔᲓᲐᲒ ᲒᲐᲜᲘᲪᲓᲘᲡ ᲓᲠᲝᲡ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲛᲞᲐᲠᲘ ᲛᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ ᲞᲘᲠᲘᲡᲞᲘᲓᲘ Პ

ᲡᲐᲥᲕᲘᲠᲐᲝᲡᲐᲥᲘᲗᲮᲐᲕᲘ

ᲕᲐᲚᲐ დდიანი თვალადი, ტანადი, სულით არისტოკრატი, ტანსაცმელ-მოგბარი, ქართული მწერლობის მეჩენება და ლაზათი, რომლის ფიქრი იყო საქართველოს დიდი ისტორია, მისი მაღალი კულტურა, — ასეთი იყო იგი ცხოვრების სცენაზე. ახლა ენახოთ ფიქრიც იქით.

ბატონ შალვასთან ურთიერთობა და მახლობლობა საოცრად გვამაღლებდა და გვამდიდრებდა სულიერი და ზნეობრივი ცხოვრების ეროვნული ტრადიციებით: მასთან ყოფნა ეს იყო ფიზიკური შეგრძნობა და ზიარება დიდი ილიას ზნეობრივ სამყაროსთან. მასთან სიახლოვით უფრო იძახებდა ილ ეროვნული ძარღვი, რომელიც ჩვენს შუბლზე უკვდავ ფენომენად აღბეჭდა ილიას უმწიკლო სამსახურმა მშობლისადმი. ამავე დროს შალვას მოუსვენარი სული და ცხოვრება სათავეს ილიასგან ბაზუყოფელი მეორე ეროვნული სულიდან — აკაკიდან იღებდა.

შალვა დადიანი ძლიერი პიროვნება იყო. მხოლოდ ძლიერ პიროვნებას შეეძლო მუხლჩაუხრელი ცხოვრებით ეცხოვრა ერთდროულად თეატრსა და მწერლობაში ასე მთავრობით და რეფერენციით. რეკომენდაციამდელ საქართველოში ეს ორი კერა იყო, რომელშაც შეკრა და შეაკავშირა ორ გუბერნიად ცარიზმის მიერ გათიშული საქართველო: შალვა დადიანის ქართული „მოგზაური თეატრი“ ცოტნე დადიანის შეთქმული საქართველოს როლს ასრულებდა ქართული ენისა და ქართული ეროვნული სულის გადასარჩენად. ეს თეატრი იქ განვითარდა, სადაც ქართულ ენასა და ეროვნულ მეობას სფერთხე ემუქრებოდა. ირაფერს უშინაებოდა იგი ამ გზაზე, არც ცარიზმის აგენტების დევნას, არც უფულობას და აქედან წარმოდგა ბოკვმურ მოგზაურობას და ცხოვრებას. მაღალი, ეროვნული რწმენით ანთებული გულით, ფანატიკური ენით ემსახურება იგი ქართულ თეატრს.

ბატონი შალვა 1931 წელს გავიცანი გამოჩენილი თეატრალური მოღვაწის, პროფესორ აკაკი ფალავა ოჯახში. აკაკი ფალავა ჩემი სოფლიდან იყო წამოსული. მე უნივერსიტეტის პირველი კურსის სტუდენტი ვიყავი. და აი, იმ დღეს შინ ვეწვიეთ ბატონ აკაკი ფალავას თანასოფლელები. მას ბატარა წვეულება ჰქონდა. სუფრას თამადობდა ბატონი შალვა. აი აქ გავიცანი. ჩემთვის მწერლობით უკვე ცნობილი და საყვარელი „უბედური რუსის“ ავტორი (სწორედ იმ წელს მარჯანიშვილის თეატრში დიდი ტრიუმფით მიდიოდა შალვას პიესა „ქაჯი გულში“). ბატონი შალვა იმ ბატარა სუფრას საოცარი სილაღით უძღვებოდა.

ერთ მომენტში მან თქვა: — მე მთელი ჩემი ცხოვრებით, სულით და ხორცით დაკავშირებული ვიყავი ქართულ თეატრთან და მწერლობასთან. მე თუ აქამდან რასმე წარმოვადგენ ეს იმიტომ ჩემი „ბრალი“ არ არის, რამდენადაც ჩემი წინაპრებისა. მე თითქოს მეგობართა, ვალდებული ვიყავი, თუ რჩეულთაგანი არა, უეცილებად სასარგებლო კაცი ყოფილიყავ. თეატრმა, არტისტმა კი ბევრი რამ შემძინა. მე შემოვლილი მაქვს არტისტული მოგზაურობით საქართველოს ყველა კუთხე და ამის მოწმეა ბაქმის ბალახანის მუშათა თეატრის კედლები, ნოემბერასთის გადამზიდელ და მეკერძოვეთა მაშინდელი არტელი, ბათუმელი მუშები, სოხუმის მაშინდელი მოწმანავე ნოქრები, ჭიათურის მაღაროელები და ჩვენი გლეხობა. ჩემი უდიერობა მუდამ ყამს მართალი ხალხი იყო.

ბატონი შალვა იყო კეთილი გულისა და ნაზი სულის პატრონი, შედგმ თანაზიარი ადამიანებისადმი. ამპარტავნობა უცხო იყო მისთვის, თუმცა კარგად იცოდა თავისი ფასი და ღირსება. შინაგანი სიმაყე მუდამ თან ახლდა მის მოქმედებას. ალნაგობა, ჩაცმულობა გასაოცარ მომხიბვლელობასა და ბიმზიდველობას ანიჭებდა. ჩოხა-ახალუხი ეცვა, მოსირბული წუღა-ფესტით, თუ ტყავის ტანისამოსი, ქერთული, ბარგალი, ქუდი; ფეხსაცმელი სულ ტყავისა. — თანაბარი სიკოხტავით ჰქონდა მორგებული მის სხეული. სადაც არ უნდა მოხვედრილიყო, იგი უმალ ყურადღებას იპყრობდა. მეცხრამეტე საუკუნიდან მოსული კაცი იყო შალვა დადიანი და მას თან ჰქონდა გასული საუკუნის დიდი მწერლებისა და საზოგადო მოღვაწეთა მადი გამოყოლილი, ოჯახიდანვე დანათლული; სიდინჯე, სისპეტაკე, დარბაისლობა, კაცთმოყვარეობა, ერთგულება, თავდადება და მამულიშვილობა...

1954 წელს ბატონ შალვას დაბადების 80 წელი ესრულდებოდა. საქართველოს მწერალთა კავშირმა დაადგინა ეს თარიღი აღნიშნულიყო დიდი საიუბილეო საღამოთი. გადაწყდა შალვა დადიანის საიუბილეო საღამო გამართულიყო 25 ოქტომბერს რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო თეატრში. მომხსენებლად მე დამამტკიცეს. ამასთან დაკავშირებით იუბილარს შინ ვესტუმრე, რომ მასთან ერთად დამეზუსტებინა ზოგი რამ, როგორც მომხსენებელსა და როგორც მწერალთა კავშირის მდივანს. 1954 წლის ივნისის მოლოს გიგიმართა საქართველოს მწერალთა მეოთხე ყრილობა. ამ ყრილობაზე ბატონი შალვა საკავშირო მწერალთა მეორე ყრილობის დელეგატად და საქართველოს მწერალთა პრეზიდიუმის წევრად აირჩიეს. საკავშირო ყრილობა დანიშნული იყო წელს ბოლოსთვის, საქართველოს ყრილობისა და საკავშირო ყრილობის შუა — 25 სექტემბერს იუბილე. დიდად ესიამოვნა ქართული მწერლობის პატრიარქს ეს დაფასება და დიდი ხალისითაც მიმიწვია შინ. ეს დიალოგიც მაშინ შედგა: — მე ბევრი მოხუცებულობას შევეყარი. 80 წელი ეს კოტა როდი, ხალი ჩემს მცირე ამაგს არ მიკარებავს, აი ეს 80 წელი იუბილეც ამის დასტურია. მე ვიცი, თქვენ როგორც მომხსენებელი შემაქებთ, როგორც ეს მიღებული საიუბილეო საღამოებზე. ჩემი თხოვნაა ხალი გაუსვამ მამაჩემის დამსახურებას, ეს იუბილე უპირველესად ყოველისა მამაჩემის დამსახურებაა.

უნიერსალური განათლება ჰქონდა მამას, ზედმიწევნით იცოდა საქართველოს წარსული, განსაკუთრებით ფლობდა ქართველი ენის სიმდიდრესა და საიდუმლოებას, მწვანგობრის, პოეტი, ლინგვისტი; ისტორიკოსი, მთარგმნელი, ლექსიკოლოგი, წარმოიდგინეთ ექიმიც, ბინგაზრდელი და თვითსასწავლი ექიმი, იმდენად მცოდნე და შეუმცდარი დიაგნოსტიკაში, რომ მთელ დასავლეთ საქართველოსა და ქუთაისში განთქმული ექიმი სამოს თოფურია მამასთან აგზავნიდა პაციენტებს. როცა გადაწყდა გამოცემულიყო „ვეფხისტყაოსანი“ ახალი რედაქციით მამა ამ ახალი რედაქციის დამდგენ კომისიაში შეიყვანეს დიდ ილიასთან, აკაკისთან, გრიგოლ ორბელიანთან ერთად. არა, მამა დიდი კაცი იყო და თუ არა მამაჩემი და მისი უკიდეგანო გავლენა, მე შეიძლება ძველებური დარდიმანდი თავადიშვილი გამოესულიყავ. ამისთვის მიწყობდა ხელს ღონერი მემკვიდრეობა დიდულეთისა და მამულეთის მხრით, მაგრამ მე და ჩემს უფროს და მაშინს მამის შთაგონებით მეგობრისს ცხოვრება კი არა, მწერლობა და თეატრი გვიტაცებდა. მამულეთშიც და დიდულეთშიც სულ წიგნებზე და ძველ ისტორიაზე გვეკამდა საუბარი — ამ დროს ჩემზე განსაკუთრებულ შთაბეჭდილებას ახდენდა დავით ალმაშენებელი, თამარ მეფე, რომელთა კულტი იყო გამეფებული ჩვენს ოჯახში. ეს ლო 1917 წელს ერთ-ერთი ინიციატორი ვიყავი „მსახიობთა კავშირისა“ და „მწერალთა კავშირის“ დაარსებისა. 1921 წლიდან გვერდში ამოვუდექი, როგორც თეატრალი და მწერალი საბჭოთა საქართველოს. 1921 წლიდანვე მომიწევდეს მაშინდელ განათლების კომისარიატში და სარეპერტუარო კომიტეტის თავმჯდომარედ დამამტკიცეს, იქიდან მოკიდებული დღემდე (იგი „თეატრალური საზოგადოების თავმჯდომარე ოთარ“) ერთ-ერთი ორგანიზატორი და მშენებელი ვარ ქართული თეატრალური ცხოვრებისა, ხოლო, როგორც მწერალმა ჩვენი ხალხის ეს „ძველი“ და „ახალი“ ცხოვრება ჩემებურად აესახა ჩემს პიესებსა და ბელეტრისტულ ნაწარმოებებში. თუ როგორ შეეძელი ყოველივე ეს, ამის განსჯა თქვენთვის მომანდია. თქვენ ხომ, როგორც მომხსენებელმა ჩემს 80 წლის იუბილეზე მსჯავრი უნდა გამოუტანოთ ჩემს მცირედ ნაღვაწს და ნამოქმედარს.

— რატომ მცირედს, — სიტყვა ჩავუჭერ ბატონ შალვას — თქვენი დიდი დამსახურება ქართული თეატრისა და ქართული მწერლობის წინაშე უკვე შეიფასა ქარ-

„ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘᲡ“ ᲤᲝᲢᲝᲙᲝᲜᲙᲣᲠᲡᲘ

ᲑᲠᲐᲖᲘᲚᲘᲐ — ᲔᲡᲞᲐᲜᲔᲗᲘ: თბილისში დაწყებული ფაქ მოსკოვში დასრულდა. (ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ: თბილისში გამართული ბრაზილია-ესპანეთის ჩატის ფინალური). Ш. ᲙᲐᲠᲘᲛᲐᲩᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝ.

ᲤᲘᲒᲜᲐᲓ ᲙᲘᲜᲔᲚᲘ ᲛᲝᲒᲝᲜᲔᲑᲐᲜᲘ

ᲮᲐᲚᲮᲘᲡ ᲡᲘᲧᲕᲐᲠᲣᲚᲘᲗ ᲒᲐᲠᲔᲛᲝᲡᲘᲚᲘ

ᲡᲣᲜᲗᲥᲕᲐ ᲒᲐᲠᲓᲐᲡᲣᲚ ᲓᲦᲔᲗᲐ

და. საქართველოს მწერალთა კავშირმა დაადგინა ეს თარიღი აღნიშნულიყო დიდი საიუბილეო საღამოთი. გადაწყდა შალვა დადიანის საიუბილეო საღამო გამართულიყო 25 ოქტომბერს რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო თეატრში. მომხსენებლად მე დამამტკიცეს. ამასთან დაკავშირებით იუბილარს შინ ვესტუმრე, რომ მასთან ერთად დამეზუსტებინა ზოგი რამ, როგორც მომხსენებელსა და როგორც მწერალთა კავშირის მდივანს. 1954 წლის ივნისის მოლოს გიგიმართა საქართველოს მწერალთა მეოთხე ყრილობა. ამ ყრილობაზე ბატონი შალვა საკავშირო მწერალთა მეორე ყრილობის დელეგატად და საქართველოს მწერალთა პრეზიდიუმის წევრად აირჩიეს. საკავშირო ყრილობა დანიშნული იყო წელს ბოლოსთვის, საქართველოს ყრილობისა და საკავშირო ყრილობის შუა — 25 სექტემბერს იუბილე. დიდად ესიამოვნა ქართული მწერლობის პატრიარქს ეს დაფასება და დიდი ხალისითაც მიმიწვია შინ. ეს დიალოგიც მაშინ შედგა: — მე ბევრი მოხუცებულობას შევეყარი. 80 წელი ეს კოტა როდი, ხალი ჩემს მცირე ამაგს არ მიკარებავს, აი ეს 80 წელი იუბილეც ამის დასტურია. მე ვიცი, თქვენ როგორც მომხსენებელი შემაქებთ, როგორც ეს მიღებული საიუბილეო საღამოებზე. ჩემი თხოვნაა ხალი გაუსვამ მამაჩემის დამსახურებას, ეს იუბილე უპირველესად ყოველისა მამაჩემის დამსახურებაა.

უნიერსალური განათლება ჰქონდა მამას, ზედმიწევნით იცოდა საქართველოს წარსული, განსაკუთრებით ფლობდა ქართველი ენის სიმდიდრესა და საიდუმლოებას, მწვანგობრის, პოეტი, ლინგვისტი; ისტორიკოსი, მთარგმნელი, ლექსიკოლოგი, წარმოიდგინეთ ექიმიც, ბინგაზრდელი და თვითსასწავლი ექიმი, იმდენად მცოდნე და შეუმცდარი დიაგნოსტიკაში, რომ მთელ დასავლეთ საქართველოსა და ქუთაისში განთქმული ექიმი სამოს თოფურია მამასთან აგზავნიდა პაციენტებს. როცა გადაწყდა გამოცემულიყო „ვეფხისტყაოსანი“ ახალი რედაქციით მამა ამ ახალი რედაქციის დამდგენ კომისიაში შეიყვანეს დიდ ილიასთან, აკაკისთან, გრიგოლ ორბელიანთან ერთად. არა, მამა დიდი კაცი იყო და თუ არა მამაჩემი და მისი უკიდეგანო გავლენა, მე შეიძლება ძველებური დარდიმანდი თავადიშვილი გამოესულიყავ. ამისთვის მიწყობდა ხელს ღონერი მემკვიდრეობა დიდულეთისა და მამულეთის მხრით, მაგრამ მე და ჩემს უფროს და მაშინს მამის შთაგონებით მეგობრისს ცხოვრება კი არა, მწერლობა და თეატრი გვიტაცებდა. მამულეთშიც და დიდულეთშიც სულ წიგნებზე და ძველ ისტორიაზე გვეკამდა საუბარი — ამ დროს ჩემზე განსაკუთრებულ შთაბეჭდილებას ახდენდა დავით ალმაშენებელი, თამარ მეფე, რომელთა კულტი იყო გამეფებული ჩვენს ოჯახში. ეს თვალთა ერმა და გამოჩენილი მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის მაღალი ტიტული გიმოძახ — ბუნებით მომადლებული ნიჭის წყნებით მომადლებული ნიჭის წყლიანობით თქვენ ერის ორ სალოცავ ღმერთს — თეატრსა და მწერლობას ღირსეული სამსახური გაუწევთ; ამიტომაც ერთ-ერთს პირველ მოგეხვეჭთ საქართველოს სსრ სახალხო არტისტის წოდება და პირველი მწერლებს შორის თქვენ აგირჩიეს საბჭოთა კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატად. თქვენი მშობლიური ხალხის ეს დაფასება უაბგარო და ბატონსაი შრომით დაიმსახურეთ.

იგი ადგა, გადამეხვია და მაკოცა. მის თვალებში პირველად შევნიშნე ცრემლები, ეს იყო ცრემლი სიხარულისა...

მაღალი თეატრალური გემოვნებითა და საყოველთაო სახალხო სიყვარულით აღინიშნა მისი 80 წლის იუბილეე. ეარმაგი მოხუცი სცენაზე იდგა ისევ მხნე, ისევ მღერალი. მეორე დღეს იგი ეროვნულ კავშირში მოვიდა და ალაზანი გადამიხადა მოხსენების გამო.

— განსაკუთრებით მეამა „გიორგი რუსი“ რომ შეაქეთო — მითხრა.

— ჩემს „გიორგი რუსს“ ათი წელი მოვანდომე, მაგრამ გამოგიტყდებით და ვიტყვავი, ზოგიერთი პიესა, მაგალითად: „ცოცხალი და ლოკოკინა“, „ირაფერიც არ იქნება“, „უწყ-უწყ“ სახელდახელოდ დაწერილია, არ არის ლარში გამოყვანილი. ამას თეატრი მოითხოვდა, პიესა გვეპირებოდა და პიესები კი არსად ჩანდა. მეც, როგორც რეჟისორი და ხელმძღვანელი თეატრისა, იძულებული ვიყავი სახელდახელოდ შეწერა ან როგორც იტყვიან, გამომეცხო ხოლმე. საერთოდ, დიდად გაოგებელი შევიქენი, როდესაც გაოგე, რომ ლეგ ტოლსტოიმ თვითონ თავის ხელით რამდენჯერმე გადაწერა მისი დიდებული რომანი—„ომი და მშვიდობა“—მე კი წერით ძალიან ჩქარა ვწერ და ზლიობით მოფიქრებულ თხზულებას ხშირად რამდენჯერმე თვალმოვავლებ. იმ დროს ჩემი ხაზერის მავს, საკვირველია, მაგრამ არასოდეს ჩავასწორებ ხოლმე. პირველი ჩემს შავს გადავაცემ რედაქციას ან გამომცემლობას. ეს აჩქარება ეტყობა ბანსაკუთრებით ჩემს ზოგიერთ პიესას, რომანზე კი, როგორც ვთქვი, დიდხანს ვიმუშავე. ზოგ დრამატულ ნაწარმოებსაც დიდხანს ვფლოდნიდ-ბოდი ხოლმე. ასე დავწერე „გუშინდელნი“, „კაკაო გულში“, „თეთუღლი“, „ნაპერწკლადან“, „ᲓᲐᲘᲡᲘ“ ᲔᲠᲔᲕᲐᲜᲨᲘ

(ᲓᲐᲡᲐᲡᲠᲣᲚᲘ)

დენად ორგანულადაა ურთიერთდაკავშირებული, ჩვენი ხალხების სულიერი მისწრაფებები იმდენად ახლოსელი და გასაგებია ერთმანეთისათვის, რომ ამაზე ლაპარაკიც კი ზედმეტია. ეს ისტორიული სინამდვილეა. და ჩვენი ურთიერთობის განმტკიცების, ურთიერთგამდიდრების ყოველი ფაქტი მხოლოდ სიხარულს იწვევს. აი ახლაც ასეა.

ზაქარია ფალიაშვილის ოპერა „დაისი“ უკვე მეორედ იდგმება ერევნის თეატრის სცენაზე. საქართველოში ჩვენი ეროვნული ოპერა მარგალიტის, ქართული მუსიკალური ხელოვნების სიამაყის სიმბოლოში ახალი დადგმის დაქმა აღვიქვეთ იმ ტრადიციის გაგრძელებად, რომელაც საფუძველი ჩაეყარა ჩვენი თეატრალური კულტურის განვითარების გარიერაზე.

ჩემთვის ცნობილია, როგორ ალქვეს ჩვენმა სიმეზმა მეგობრებმა ქართული საოპერო ხელოვნების წარმატებები მოსკოვში ბოლო გასტროლების დროს.

დასასრულ მინდა, გულწრფელი მადლობა გადავუხადო ა. სპენდიაროვს სახელობის თეატრის კოლექტივს, რესპუბლიკის მთელ თეატრალურ საზოგადოებრიობას შესანიშნავი პრემიერისა და ესოდენ გულთბილი მასპინძლობისათვის.

ᲖᲐᲥᲐᲠᲘᲐ ᲐᲤᲐᲨᲘᲐᲨᲕᲘᲚᲘᲡ, რეჟისორი, სსრ კავშირის სახალხო არტისტი, პროფესორი: — ჩვენი ხალხების მეგობრობასა და ძმობას საუკუნოვანი ისტორია აქვს. ძალიან გამეხარდა, როცა ერევნის საოპერო თეატრმა მოიწვია ჩვენი კლასიკური ოპერის დასადგმელად. ვიცოდი, რომ ზაქარია ფალიაშვილის ამ შედევრს ერევნის სცენაზე დიდი წარმატება ქქონდა ჯერ კიდევ ოთხი ათწლეულის წინათ. ასე რომ, მუშაობას განსაკუთრებული მოელვარებთან მივუდექი. გარდა ამისა, სიამოვნებით ვმუშაობდი ერევანში, სადაც არაერთგზის გამოვსულვარ როგორც მომღერალი. ამ თეატრში ბევრი მეგობარი მყავს. სოლისტებს შორის არ მინდა ვინმე გამოვყო, ყველამ თავისი ღირსეული წვლილი შეიტანა პრემიერის წარმატებაში. არ შემიძლია არ გამოვთქვა შემსრულებლებთა და გუნდით გამოჩენილი აღფრთოვანება. კომპოზიტორის ჩანაფიქრით ხომ საეკლესიის ძირითადი სიმძიმე გუნდზე მოდის. სწენდიაროვის სახელობის თეატრის გუნდი ჩინებულად გამოვდა.

მინდა ალნიშნო კიდევ ერთი გარემოება. ვინაიდან ვდა შეზღუდული იყო, ახალი დეკორაციების შექმნა კი რთული, გადავწყვიტეთ საეკლესიო ოპერა „ანუბის“ გაფორმების საფუძველზე, რა თქმა უნდა, ზოგიერთი ცვლილებით. ასლა ვგრძნობ, რომ აქ სხვა აზრიც არის. ჩვენი ეროვნული მუსიკის მარგალიტები „დაისი“ და „ანუბი“ ერთ საფუძველზე იდგმება. ეს სიმბოლოურად გამოხატავს ჩვენი ხალხების მეგობრობას, ჩვენი ხელოვნების ღრმა ნოსიერებას. ეს ფერი ორივე ხალხის მუსიკალური კულტურის დღესასწაულთან დაკავშირებით მადლობას ვუხდი თეატრის მთელ კოლექტივს.

პრემიერის წარმატების შედეგად გამოჩნდა ახალი ჩანაფიქრი — ახლო მომავალში ჩამოვიდე აქ ზ. ფალიაშვილის სახელობის აკადემიური თეატრის სოლისტებთან ერთად. ვფიქრობ, რომ მათი მოწაფლეობით სეეტაკლს კარგად მიიღებენ.

ᲔᲚᲔᲜᲐ ᲣᲜᲗᲘᲜᲘᲜᲘ, სომხეთის სსრ სახალხო არტისტი: — სულიერად ჩემთვის ძალზე ახლოა მაროს სახე. ბავშვობიდან ვიცნობ ოპერა „დაისს“, მაროს სახე ძალზე მომწონს. ამ პარტიის ინტონაციები, მისი შესრულების სასიათი ასევე ახლოებელია ჩემთვის. ამიტომაც სამოგზებით დაკავშეა მასზე მუშაობა.

დიდად მადლობელი ვარ აგრეთვე დამდგმელი რეჟისორისა. ეს მარტო ჩემი პირადი აზრი რადია. სპეტაკლის ყველა მონაწილე ინიერებს მაღლიერების გრძნობას. ზურაბ ანჯაფარიძე დიდად მომმხიბლავი მომღერალია, ასევე ნიეიერი დამდგმელეა.

ᲠᲔᲜᲐᲢᲐ ᲙᲐᲪᲘᲫᲔ, დირიჟორი: — ერევნის ორკესტრი გამოირჩევა ოსტატობით. ჩვენი დღევანდელი დადგმა სულ თვე-ნახევრის მეობაობით, უმაღლესი უკეკეთი ეკრავდა. სპეტაკლის წარმატება ბევრად იყო დამოკიდებული ორკესტრის დაკვის სიზუსტეზე. განსაკუთრებით მინდა გამოვყო სოლისტების შესრულება. ყველის დიდი მადლობა.

ᲓᲐᲕᲘᲗ ᲙᲝᲠᲝᲜᲘᲐᲜᲘ, სომხეთის სსრ სახალხო არტისტი: — დიახ, სწორედ 40 წლის წინათ ვმონაწილეობდი ოპერა „დაისის“ ერევნისეულ დადგმაში. მახსოვს იმ წლების სპეტაკლები, რომლებიც თუმცა ომი იყო, ხალხით სავსე დარბაზში მიმდინარეობდა. ბედნიერი ვარ, რომ კვლავ ვიმღერე ოპერა „დაისში“. ისე მოხდა, რომ ბორელი ოპერა, რომელიც ცხოვრებაში მოვისმინე, ფალიაშვილის „დაისი“ იყო. ეს ჩემს ბავშვობაში მოხდა. მრავალი წლის შემდეგ უკვე თავად განვსასიერე ეს სცენაზე ცინგალის სახე, რომლის პარტიასაც სიყმაწვილიდანვე ვასრულებდი — ოჯახურ და სკოლის სპეტაკლებში. შემდეგ ვმონაწილეობდი ვიქტორ დოლინის სპეტაკლ „ქეთო და კოტეში“.

ზ. ფალიაშვილის ოპერა მდიდარია ხალხური მელოდიებით, რომელიც თითოეულ ადამიანს გულში სწვდება. იგი არა მარტო ქართველ ხალხს, არამედ ყველა ხალხს ეკუთვნის. ჩემი აზრით, ეს ეკმარტიდ კლასიკური ნაწარმოების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი ნიშანია.

სასიბარულოა მუშაობა ზურაბ ანჯაფარიძესთან, ამ მაღალპროფესიონალ მუსიკოსთან და შესანიშნავ ადამიანთან. ჩვენი თანამშრომლობა მეტად საყოფიერი იყო.

ჩვენი თეატრი განაგრძობს სიმფონ მაყურებლისათვის ქართველ ავტორთა ნაწარმოებების წარმოდგენის ტრადიციას.

ᲝᲞᲔᲠᲐ „ᲓᲐᲘᲡᲘ“ ᲔᲠᲔᲕᲐᲜᲨᲘ

ᲠᲘᲡᲐᲕᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲓᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲞᲝᲞᲘᲡᲢᲘᲡᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲐ

ᲛᲔᲝᲠᲔ გადადებული პარტიის ანალიზს მეტოქეებმა და მათმა სეკუნდანტებმა დიდი დრო მოანდომეს. საერთო დასკვნით უპირატესობა, ცხადია, კასპაროვს ჰქონდა, მაგრამ მსოფლიო ჩემპიონი მაინც ინარჩუნებდა პარტიის ხსნის შესაძლებლობას. პოზიციის თავისებურება ისიც გახდათ, რომ კასპაროვს დიდი არჩევანი ჰქონდა, მაგრამ რიმელი გადგრძელება იყო უფრო ლოგიკურ?!..

შეხვედრის განახლებისას პრეტენდენტმა გადაწყვიტა დაეთმო ცენტრალური გამსვლელი პიეკი, ამასობაში ეტლი გაცვალა და ახლა მოწინააღმდეგის კუ და მხედარი შავების ეტლსა და ძლიერ განაპირა გამსვლელ პიეკს უნდა გამქლავებოდნენ. მაგრამ, მაგ შემდეგ რაც კარპოვმა თავისი ძალები ვირტუოზულად დადაჯგეფა და შავი ეტლის საკუთარ გალლაგებაში შეჭრა აღავეთა, კასპაროვის ჩანაფიქრის განხორციელება ძნელი აღმოჩნდა. თუმცა, პრეტენდენტმა, უკანასკნელი გამსვლელი პიეკის დათმობის შემდეგ, მაინც შეიერა მეტოქის ბანაკი, მაგრამ თეორი კუს დასაკნინი ელეგანტური მანევრით. ყველაფერი გაირკვა და მეტოქენი დაშავდნენ.

ᲛᲔᲠᲕᲔ პარტია, რომელიც გუშინ უნდა გამართულიყო, 10 სექტემბრისათვის გადადიო — მსოფლიო ჩემპიონმა პირველი ტაიმი ამოიღი ალიო.

ᲛᲡᲝᲤᲚᲘᲝ ᲙᲘᲠᲕᲔᲚᲝᲑᲐ ᲭᲐᲓᲠᲐᲙᲨᲘ

ᲓᲐ ᲛᲐᲘᲜᲪ ᲧᲐᲘᲛᲘ

ᲠᲝᲒᲝᲠᲘ ᲩᲐᲜᲐᲤᲘᲥᲠᲘᲡ ᲒᲐᲜᲮᲝᲠᲪᲘᲔᲚᲔᲑᲐ ᲫᲜᲔᲚᲘ ᲐᲦᲛᲝᲩᲜᲓᲐ. ᲗᲣᲛᲪᲐ, ᲞᲠᲔᲢᲔᲜᲓᲔᲜᲢᲘ, ᲣᲐᲜᲐᲡᲙᲜᲔᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲡᲕᲚᲘᲗ ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲡ ᲓᲝᲛᲘᲜᲝᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒ, ᲛᲐᲘᲜᲪ ᲨᲔᲣᲠᲔᲚᲘ ᲐᲠ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲦᲠᲪᲮᲕᲔᲚᲘ ᲓᲐ ᲛᲐᲗᲘ ᲛᲘᲡᲐᲒᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲝᲛᲔᲚᲘ ᲒᲐᲛᲝᲠᲩᲘᲚᲘ ᲘᲧᲝ ᲣᲤᲠᲝ ᲚᲝᲒᲘᲙᲣᲠᲘ. ᲨᲔᲠᲩᲔᲚᲘ ᲓᲐᲜᲐᲠᲩᲔᲜᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲒᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲐ ᲘᲧᲝ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲛᲝᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ. ᲛᲐᲒᲠᲐᲛ ᲠᲝᲛᲔᲚᲘ ᲒᲐᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲐ ᲘᲧᲝ ᲣᲤᲠᲝ ᲚᲝᲒᲘᲙᲣᲠᲘ ᲨᲔᲠᲩᲔᲚᲘ ᲓᲐᲜᲐᲠᲩᲔᲜᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲡ ᲛᲘᲡᲐᲒᲔᲑᲘ ᲒᲐᲜᲐᲒᲠᲫᲝ ᲒᲐᲜᲐᲗᲚᲔᲑᲐ ᲘᲧᲝ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲛᲝ